

Endnu skal oplyses, at Antallet af Indtægtsordrer til Modtagelse af Præmier ved Hovedkassen nu er steget til c. 137,000 Stykker for et Aar, Antallet af Udgiftsindvisninger til ca. 18,000 Stykker, og at der fra Anstaltens 95 regnskabsførende Agenter indsendes ca. 64,000 Stykker Regningsbilag.

Ved Fasthættelsen af Lønningslisterne ligger det nær først at undersøge, hvilke Sætter der forefindes i andre Institutioner, der kunne sammenstilles med Anstalten, og her synes det nærmest, at man søger Sammenligning med et Pengeinstitut, særlig en Bank som f. Eks. Nationalbanken. Det er derhos af den allerførste Betydning, at Anstalten har en Stab af særdeles dygtige Kræfter til det store og ansvarfulde Hverv, der pålægges Personalet, og man maa derfor sætte Lønningerne paa en saadan Maade, at Anstalten kan være sikker paa ikke blot at faa men ogsaa at beholde saadanne Kræfter.

Sluttelig bemærkes, at naar man i Lovforslaget maa henbise til den ældre Tantième, har man valgt at sætte Tantièmeportionen til 356 Kr., idet dette stemmer med Tantièmen for 1897, der er noget mindre end Gennemsnittet af Tantièmen for de senere Aar. Paa lignende Maade har man, hvor Talen er om at benytte Størrelsen af den fremtidige aarlige Tantième, forudsat, at denne vil udgøre 200 Kr. pr. Portion. Af det nedenfor opstillede ændrede Budget for 1900 vil det nemlig ses, at Tantièmeportionen for nævnte Aar forventes at ville blive ca. 200 Kr.

Til § 1.

Anstaltens Forretningsfører lønnes nu med 5,000 Kr., hvortil kommer Tantième, der for 1897 har udgjort 5,687 Kr. 16 Ø. Med denne Stilling har siden 1882 været forbunden Stillingen som fungerende Direktør for den almindelige Enkelklasse, hvorfor der ydes et vederlag, der for den senest afdøde Forretningsfører androg 2,000 Kr. og for den nuværende andrager 1,000 Kr. aarlig. Da man vistnok maa gaa ud fra, at den særlige Administration af Enkelklassen vil opføre sig med den nuværende Forretningsførers Afgang, har man ikke fundet det rigtig at sætte Lønnen for denne Stilling lavere end slet i Forslaget, idet det maa erindres, at Forretningsføreren's Tantième efter de nye Regler kun kan ventes at beløbe sig til ca. 2,400 Kr. aarlig.

I Overensstemmelse med de nugældende Regler har man anset det for det rette, at de 2 Medlemmer af Bestyrelsen som ikke ere Forretningsførere eller matematikkyndige Direktører, lønnes med Honorar. Man gaar

ud fra, at disse Stillinger, som hidtil, ville kunne forenes med andre Væbsættelser, og naar Honoraret i Forbindelse med Tantièmen ikke sættes lavere end foreslaaet, formener man at kunne være sikker paa at faa passende Kræfter.

Med Hensyn til de matematikkyndige Direktører gik man i sin Tid ud fra, at disses Stilling kunde betragtes blot som et Slags Tilhyn med Anstaltens matematiske Vedelse og derfor kunde være forbunden med anden Væbsættelse. Som Følge heraf blev Lønnen sat meget lavt. Det viste sig imidlertid meget snart, at naar disse Direktører fuldt ud skulde udføre de Arbejder, der pålægdes dem, kunde deres Virksomhed ikke begrænses efter den givne Forudsætning. Det blev en Nødvendighed for dem at følge med Anstaltens daglige Udvikling i Detaillerne. Gjorde de ikke dette, blev det dem faktisk umuligt at udføre de store Arbejder, 5 Aars Opgørelsen og senere Bonusberegningerne, som paahvile dem. I alle de Aar, der ere forløbne siden 1870, maa det Arbejde, der under Anstaltens store Udvikling er udført af disse Direktører, og den Tid, de have anvendt i Anstaltens Tjeneste, siges at være fuld lig med, hvad der kræves af en Embedsmand i Anstalten, og i dette Tidsrum har heller ikke nogen af disse Direktører haft andet Embede, saaledes som det var Tilfældet før 1871. Det maa derhos ikke forglemmes, at naar der lægges et saa overordentligt Ansvar paa en Embedsmands Skuldre, som faktisk er Tilfældet for disse Direktørers Vedkommende, og man ser hen til den uberegnelige Ulykke for Anstalten, som disses Stillingers Vanrøgt kan afstedkomme, findes det usvarligt ikke at give disse Direktører en lignende Stilling som Anstaltens Embedsmand i Almindelighed, og en Løn, der nogenlunde svarer til det Arbejde, der kræves af dem, og det Ansvar, der lægges paa dem.

Til § 2.

Efter Bestemmelserne i Finansloven for 1871-72 skulde Kassereren lønnes paa samme Maade, som de andre Kontorchefer, nemlig med 2,800 Kr. aarlig samt Tantième, der for 1897 androg 2,843 Kr. 58 Ø. — I Overensstemmelse med, hvad der gælder andetsteds, ikke blot i Nationalbanken, hvor Kassereren er en særlig højt lønnet Embedsmand, men ogsaa f. Eks. i Centraladministrationen (Finanshovedkassereren), har man fundet det rigtig at sætte Lønnen for denne Embedsmand noget højere end for de andre Kontorchefer. Naar man tager Hensyn til